

THE BRITISH ESPERANTIST.

*The Official Organ of The British Esperanto
Association.*

VOL. I.—No. 2.

FEBRUARY, 1905.

[PRICE ONE PENNY.
POST FREE, 1½D.]

OUR THANKS.

THROUGH an oversight, for which we apologise, our thanks to Mr. Walter Crane for the truly beautiful design which appears on the front page of our journal, were omitted. We are deeply indebted to this distinguished artist for a work which symbolises and embodies precisely the great central *raison d'être* of Esperanto.

The design is at once a history, an allegory, and, better still, a lesson, unique in its conception and beautiful in the idea that underlies it.

Amongst the hundreds of congratulatory letters which have poured in upon us from our readers throughout Europe, few have omitted to speak of the design in words of strong praise.

Sincerely and very gratefully we tender our best thanks to the eminent artist for the gift so generously bestowed and we trust he will accept our earnest words as an expression of same.

THE EDITORIAL COMMITTEE.

IMPORTANT.

WE beg to direct the special attention of all our readers to the following letter which we have received from one of our most earnest and enthusiastic co-operants. The letter speaks for itself and has our heartiest approval. We hope that the conditions

laid down will appeal to others of our readers, so that the details of the matter may be arranged in time for our next issue.

La 9^{an} de Januaro, 1905^a.

ESTIMATA SINJORO REDAKTORO,—
Mi venas proponi al vi ion, kio, mi esperas emos sukcesigi nian novan gazeton.

Mi deziras proponi, je l'nomo de la BRITISH ESPERANTIST premion de £2 (50 frankoj, aŭ 20 rubloj, k.c.) pro la plej bona artikolo por la B.A., pri la temo.

“Kiel plej bone sukcesigi la Boulogne'an Kongreson?”

Mi aldonas la sekvantajn kondiĉojn:

1. Ke aliaj personoj donacu egalan premion pro ĉiu el la sekvantaj temoj:

(a) “La plej bonaj propagandiloj por Esperanto.”

(b) “La plej bona metodo konduki Esperantistan kurson.”

2. La ĉefaj alilandaj grupoj estu speciale invitataj konkuri.

Mi lasas al vi la ellaboradon de ĉiuj detaloj. Vi povas eĉ, kun mia konsento, ŝanĝi iom la suprenomitajn kondiĉojn. Estas apenaŭ necese, klarigi la kaŭzon por la du supraj kondiĉoj:—ni devas alcentrigi ĉe la Brita oficiala gazeto la rezultatojn de l'sperto, pri tiaj demandoj, de l'tuta Esperantistaro.

Tuj post kiam vi estos akceptinta mian proponon kaj trovinta la donacontojn de l'aliaj premioj, mi estos preta sendi al vi kiel garantio de bonfido la £2.

Mi multe preferus, ke vi ne nomas min je l'afero. Ĉio estu je l'nomo de la Redakcio.—Via sincere,

KRONIKO.

Londona Klubo Esperanta. — La dua ĉiujara kunveno okazis en Essex Hall, Essex-street, W.C., je Ĵaŭdo, la 12an de Januaro, 1905a. Post temanĝo la Prezidanto (S-ro. Felix Moscheles) malfermis la procedojn per parolado en Esperanto, kiun li poste tradukis anglan. Fraŭlino Lawrence (la Sekretariino) tiam legis la raporton pri la laborado farita dum la pasinta jaro, kaj ankaŭ klarigis la financon situacion de la Klubo. S-ro. J. C. O'Connor tiam levigis por proponi tre koran esprimon de dankeco al Fraŭlino Lawrence pro la grandegaj laboroj, kiujn ŝi estis donintaj al la Klubaferoj dum la jaro pasinta. La membraro unuvoĉe konsentis, kaj lia parolado estis laŭte aplaŭdita. Poste, S-ro. H. Bolingbroke Mudie ankaŭ parolis, citante kelke da sciigoj pri niaj progresoj en la Kolonioj.

Sendube tio, kion la 150 ĉeestantoj precipe volis aŭdi estis la neordinaraj amuzaĵoj kiuj postvenis. Jen la programo de la kantoj kaj recitoj, ĉiuj en Esperanto:—

Horkanto de la ĥoro de S-ro. Motteau, traduko de l'fama kanto de studentoj, "Gaudeamus" (L. Zamenhof.)

Recito de F-ino. A. Schafer, "Muŝofiŝo," verkita de C. Bicknell.

Horkanto de la ĥoro, "Nubkronaj Turoj," el "La Ventego," tradukita de A. Motteau.

Recito de S-ro. Hermann Jürgensen, "Defendo de l'Rimo."

Kanto kun ĥoraĵo, kantita de D-ro. V. J. Batteson kaj la ĥoro, "Sub Tridek Futoj," el "La Ventego."

Recito de S-ro. S. Nicholl, "L'Espero" (L. Zamenhof).

Sceno el "Ŝi Malleviĝas por Superiĝi."

Kanto kun ĥoraĵo, "Sur la Flavan Sablon," el "La Ventego."

Recito el "Reĝo Henriko IVa," de S-ro. D. H. Lambert.

Horkanto, "L'Espero" (Zamenhof).

La kantado de S-roj. Motteau kaj Batteson kaj la ceteraj membroj de la ĥoro tre ĉarmegis la aŭdantaron, kiu precipe ĝuis la teatraĵon tradukitan de S-ro. Motteau kaj tiel lerte luditan de li kaj liaj helpantoj, F-ino. Schafer kaj

CHRONICLE.

London Esperanto Club. — The second annual meeting was held at Essex Hall, Essex-street, W.C., on Thursday, the 12th January, 1905. After tea the President (Mr. Felix Moscheles) opened the proceedings with a speech in Esperanto, which he afterwards translated into English. Miss Lawrence (the Secretary) then read the report of the work done during the past year, and also explained the financial position of the Club. Mr. J. C. O'Connor then rose to propose a very hearty vote of thanks to Miss Lawrence for the immense labour she had devoted during the past year to the Club's affairs. The meeting unanimously agreed, and his speech was loudly applauded. Afterwards Mr. H. Bolingbroke Mudie also spoke, giving a few particulars with regard to our progress in the Colonies.

No doubt, that which the 150 members of the audience especially wished to hear was the novel entertainment which followed. Here is the programme of songs and recitations entirely in Esperanto:—

Chorus by Mr. Motteau's choir, translation of the famous students' song, "Gaudeamus."

Recitation by Miss A. Schafer, "Muŝofiŝo," written by Mr. C. Bicknell.

Chorus by the choir, "Cloud-capped Towers," from Mr. Motteau's translation of "The Tempest."

Recitation by Herr Hermann Jürgensen, "A Defence of Rhyme."

Solo with Chorus, sung by Dr. V. J. Batteson and the choir, "Full Fathom Five," from "The Tempest."

Recitation by Mr. S. Nicholl, "Hope."

Scene from "She Stoops to Conquer."

Song and Chorus, "Come Unto These Yellow Sands," from "The Tempest."

Recitation by Mr. D. H. Lambert, from "King Henry IV."

Chorus, "Hope."

The singing of Messrs. Motteau and Batteson and the other members of the choir much delighted the audience, which were especially pleased with the theatrical piece translated by Mr. Motteau, and so ably rendered by

S-ro. B. J. Rayner. Je la fino de la festo, ĉiuj korege kantis "Dio Savu la Reĝon."

Keighley.—Tre interesa ekspozicio estis aranĝita, la lastan monaton, de la membraro de la Keighley'a Esperanta Societo. Inter la montritaĵoj estis granda mondkarto montranta la lokojn en kiuj troviĝas Esperantistoj. Rusujo, kompreneble, posedas la plej grandan nombron da Esperantistaj aliĝantoj, 960 lokoj en tiu vastega Imperio enhavantaj studentojn. Francujo posedas 55 Grupojn. Multaj poŝtkartoj, el ĉiuj partoj de l'mondo, elmontriĝis, kune kun lernolibroj en dek-duo da lingvoj. Modeloj de komercaj leteroj estis montritaj, ankaŭ specimenoj de tradukaĵoj en Esperanton de la verkoj de l'plej mondfamaj verkistoj. La ekspozicio elmontris la mirindajn eblaĵojn de nia lingvo en ĉiu fako de l'penso kaj precipe pruvis ĝian utilecon en komerca uzado.

Honoro por Esperanto.—En St. Louis, la lastan jaron, kie la Grupo Pariza organizis ekspozicion, Esperanto ricevis arĝentan medalon.

El Cheltenham.—Rev. Augustus Poynder sciigas al ni ke li fondis Grupon en Cheltenham. Lia adreso estas 41, Lansdown-crescent, kie la gelernantoj kunvenas la unuan lundon ĉiumonate.

Aberdeen'a Klubo.—La ĉiusemajnaj kunsidoj de tiu ĉi Klubo altiras multajn membrojn. Babilado, amuzaj anekdotoj, kantoj kaj recitoj fonografaj agrable pasigas la vesperojn. La Klubanoj ĵus komencis la studon de la Zamenhof'a traduko de "Hamleto," kiun la membroj trovas tre interesa kaj instrua. Por ke la anoj koniĝu kun la mondo Esperantista ekfondiĝas biblioteko rondiranta de Esperantoj gazetoj, k.t.p. S-ro. Christen (la Prezidanto) gajigis la Kristnaskan libertempon en Forres, farante paroladon ĉe la Cluny Hill Hydropathic. Tia estis lia sukceso, ke multaj el la geaŭdantoj fervore komencis la studon de Esperanto.

Klubo de Battersea.—Tiu-ĉi Klubo

him and his assistants, Miss Schafer and Mr. B. J. Rayner. At the finish of the entertainment, "God Save the King" was heartily sung by all.

Keighley.—A very interesting exhibition was arranged during last month by the members of the Keighley Esperanto Society. Among the exhibits was a large map of the world showing the localities in which Esperantists are to be found. Russia, as might be expected, possesses the largest number of Esperanto adherents, 960 places in that extensive Empire containing students. France has 55 Groups. Many postcards from all parts of the world were exhibited, together with instruction books in a dozen languages. Models of commercial letters were shown, also examples of translations into Esperanto of the works of the world's most famous authors. The exhibition showed the wonderful possibilities of our language in every branch of thought, and specially proved its utility in commercial use.

Honour for Esperanto.—At St. Louis, last year, where the Paris Group organised an exhibition, Esperanto was awarded a silver medal.

From Cheltenham.—The Rev. Augustus Poynder informs us that he has founded a Group in Cheltenham. His address is 41, Lansdown-crescent, where the learners meet on the first Monday in every month.

Aberdeen Club.—The weekly meetings of this Club have been well attended. Conversation, amusing anecdotes, songs and recitations on the phonograph have made the evenings pass pleasantly. The Club has just commenced the study of Dr. Zamenhof's translation of "Hamlet," which the members find most interesting and instructive. To keep the members in touch with the Esperanto world, a circulating library of Esperanto magazines, &c., is being started. Mr. Christen (the President) enlivened the Christmas holidays at Forres by giving an address at Cluny Hill Hydropathic. Such was his success that many of the audience have earnestly commenced the study of Esperanto.

Battersea Club.—This Club now

nun kunvenas ĉiuvendrede, anstataŭ marde, ĉe la Latchmere Baths, de la 8a ĝis la 10a horo vespere. La Sekretario, S-ro. A. E. Lee, 2, Cupar-road, Battersea, S.W., plezure havigos al lokaj demandantoj ĉiajn sciigojn.

El Peterhead. — S-ro. Christen, Prezidanto de la Aberdeen'a Klubo, faris paroladon pri Esperanto en la Urbdomo, Peterhead, je la 14a de Decembro lasta. La parolado estis granda sukceso kaj laŭte aplaŭdita. Oni esperas, ke Peterhead imitos la ekzemplon de Aberdeen kaj komencos la ellernon de Esperanto fervore.

"Cassell's Magazine." — Bonega artikolo, verkita de S-ro. Tighe Hopkins, eliris en la Januara *Cassell's Magazine*.

Kongreso en Bulonjo. — Niaj najbaroj en Bulonjo fervore klopodadas por akiri la aliĝon de la diversaj Esperantistaj Societoj tra la mondo, kaj ni estas certaj ke la rezultato de iliaj penadoj estos granda sukceso. Ili ĵus elsendis cirkuleron al la Esperantistaro en kiu troviĝas multaj utilaj sciigoj pri la pretigado. La Kongreso malfermiĝos la 3an de Aŭgusto proksima, kaj daŭros ĝis la 13a. Por la oportuneco de tiuj, kiuj ne tie povos restadi dum la tuta daŭro de la Kongreso, oni aranĝis ke la du ĉefaj kunsidoj okazos je la 6a kaj 10a tagoj de Aŭgusto. Estas evidente, ke tiuj pretigoj kaŭzos al la Bulonja Grupo seriozan elspezon, kaj, kvankam ili volus preni al si la tutan ŝarĝon de la kosto, ili konsideras, ke tiom da elspezo estos apenaŭ neebla. Ili do proponas elsendi kartojn, je kosto de 3 frankoj, al aliĝintoj. La kartoj permesos, ke la portantoj ĉeestu ĉiutage, sen plipago, ĉe ĉiu festo kaj kunsido dum la tuta daŭro de la Kongreso. Inter miaj legantoj estas certe, ke multaj ĉeestos, kaj oni esperas, ke tiu ĉi lando alsendos fortan kaj kompetentan aregon da Geesperantistoj.

La Organiza Komitato demandas opiniojn kaj proponojn. Tiuj, kiuj

meets every Friday instead of Tuesday, at the Latchmere Baths, from 8 to 10 p.m. The Secretary, Mr. A. E. Lee, 2, Cupar-road, Battersea, S.W., will be glad to supply local inquirers with all information.

From Peterhead. — Mr. Christen, the President of the Aberdeen Club, gave an address on Esperanto at the Townhouse, Peterhead, on the 14th December last. The speech was a great success, and was loudly applauded. It is hoped that Peterhead will emulate the example of Aberdeen and take up the study of Esperanto in earnest.

"Cassell's Magazine." — An excellent article by Tighe Hopkins appeared in *Cassell's Magazine* for January.

The Congress in Boulogne. — Our neighbours in Boulogne are working earnestly to secure the adhesion of the various Esperanto Societies throughout the world, and we are sure that the result of their efforts will be a great success. They have just addressed a circular to the Esperanto world, in which much useful information is given with regard to the preparations. The Congress will open on the 3rd of August next and continue until the 13th. For the convenience of those who will not be able to remain during the whole period of the Congress, it has been arranged that the two chief meetings shall be held on the 6th and 10th of August. It is evident that these preparations will be a great expense to the Boulogne Group, and although they would like to take upon themselves the whole burden of the cost, they feel that such an outlay would be hardly possible. It is therefore proposed to issue cards to the participants at a cost of three francs. The cards will entitle the holders to be present each day, without further cost, at every entertainment and meeting during the whole time of the Congress. Among our readers it is certain that a great number will be present, and it is hoped that this country will send a strong and competent contingent of Esperantists.

The Organising Committee in Boulogne asks for opinions and

povas aŭ kanti, ludi muzikilon, reciti aŭ ludi teatraĵan rolon, kaj kiuj volos doni siajn servojn, estas petataj skribi, kiel eble plej baldaŭ, al So. Michaux, 26, rue Wissocq, Boulogne-sur-Mer. Ni volus rimarkigi, ke la "Fundamenta Krestomatio" enhavas multajn poemojn kaj prozaĵojn taŭgajn por recitado.

Barrow-in-Furness'a Societo.—La unua jarkunsido de tiu ĉi Societo okazis jaŭdon, la 29a de Decembro. Post parolado en Esperanto, farita de la Sekretario, en kiu li pretendis, ke tia helpa lingvo kia estas Esperanto estas nuntempa necesajo, la ĉeestantoj aŭskultis diversajn gramofonajn elektaĵojn kaj legataĵojn. Por loka sciigo sin turni al la Sekretario, S-ro. J. Thompson, 52, Blake-street.

Brixton'a Klubo.—La supre nomita Klubo ree kunvenis, ĉe 59, Brixton-hill, mardon, la 17an de Januaro, je la 8a horo vespere kaj daŭros kunsidi ĉiusemajne. La Sekretario estas S-ro. E. W. Eagle, 21, Kellett-road, Brixton.

Blackpool'a Grupo.—Post parolado pri "Internacia Barilo," farita de S-ro. Cuthbert C. Grundy, Grupo fondiĝis en Blackpool. La Sekretario estas S-ro. Whittington, B.A., Baine's Grammar School, Poulton-le-Fylde. Ni atendas pluajn sciigojn.

Kingston-on-Thames'a Grupo.—Grupo ĵus formiĝis en Kingston-on-Thames. La Sekretario estas S-ro. H. Curtis, 7, Anglesea-road, Kingston-on-Thames.

Openshaw'a "Clarionette" Grupo.—S-ro. C. Slater sciigas al ni ke post parolado en Novembro lasta li fondis Grupon en Openshaw, apud Manchester. La membroj kunvenas ĉiun lundon vespere en The Labour Hall, Old-lane, Higher Openshaw. La Sekretario (S-ro. C. Slater) plezure donos ĉiajn lokajn sciigojn.

Acton'a Grupo.—Tiu ĉi Grupo raportas bonan progresadon precipe en legado kaj konversacio. La komitato klopadas por pligrandigi la membraron kaj

sugestiojn. Those who can sing, play a musical instrument, recite, or take part in a theatrical piece, and who would be willing to lend their services, are requested to communicate, as soon as possible, with the President, M. Michaux, 26, Rue Wissocq, Boulogne-sur-Mer. We would point out that the "Fundamenta Krestomatio" contains numerous poems and articles suitable for recitation.

Barrow-in-Furness Society.—The first annual meeting of this Society was held on Thursday, 29th December. After a speech in Esperanto by the Secretary, in which he declared that such an auxiliary language as Esperanto was a necessity at the present day, various gramophone selections and readings were listened to by the members. For local information apply to the Secretary, Mr. J. Thompson, 52, Blake-street.

Brixton Club.—The Club resumed its meetings at 59, Brixton-hill, on Tuesday evening, the 17th January, at eight o'clock, and will continue weekly. The Secretary is Mr. E. W. Eagle, 21, Kellett-road, Brixton.

Blackpool Group.—After an address on "An International Barrier," given by Mr. Cuthbert C. Grundy, a Group has been founded in Blackpool. The Secretary is Mr. Whittington, B.A., Baine's Grammar School, Poulton-le-Fylde. We await further particulars.

Kingston-on-Thames Group.—A Group has just been formed at Kingston-on-Thames. The Secretary is Mr. H. Curtis, 7, Anglesea-road, Kingston-on-Thames.

Openshaw "Clarionette" Group.—Mr. C. Slater informs us that, after an address by him in November last, he has started a Group in Openshaw, near Manchester. The members meet every Monday evening at the Labour Hall, Old-lane, Higher Openshaw. The Secretary (Mr. Slater) will be glad to give any local information.

Acton Group.—This Group reports good progress, especially in reading and conversation. The committee is endeavouring to improve the member-

la Sekretario (vidu paĝon ii de kovrilo) sendos sciigojn al ĉiuj interesataj. La kunveno estas All Saints' Schoolrooms, South Acton, kaj la kunsidhoro 7.30 vespere je ĉiuvendredo.

Internaciaj kongresoj iĝas pli kaj pli konvinkitaj pri la neceseco de helpa lingvo. Jen la Kongreso de Filozofio en Genevo lastan Septembron entuziasmiĝis pri la progresoj de Esperanto. Kaj ankoraŭ en Boston (Ameriko) la Internacia Propaga Asocio decidis interesisin pri la demando de internacia lingvo, kaj elektis membron por verki raporton pri l'afero, kiu estos prezentita al la proksima Kongreso. (J. S. R. kaj Germ. Espto.)

Iom simile kiel en nia lando Esperanto suferis pro ĝia kuniĝo kun unu el la "Bonuloj de Dio," tiel en Rusujo la fakto, ke Tolstoj rekomendis nian lingvon, suspektigis ĝin ĉe Lia Cenzura Moŝto. Sed fine la Registaro komencas rekoni, ke nia militado estas tute pacema, kaj ankaŭ nepolitika, tiel ke niaj rusaj samideanoj povas de nun antaŭvidi prosperan periodon. (Germ. Espto.)

Niaj "Bontemplanaj" membroj aŭdos plezure, ke iliaj Fratoj en Svedujo helpas multe nian aferon. Ni jam aŭdis Londonajn anojn de l'Ordeno, informiĝantaj. Fidelaj kavaliroj de l'Ordeno, kiuj enkondukos Esperanton ĉe siaj anglaj fratoj, tiel helpos fortikigi la vivon de ambaŭ organizacioj. (Germ. Espto.)

Estas tre kuraĝigante sciigi kiom la fremdaj gazetoj sciencaj interesiĝas pri Esperanto. La *Internacia Scienca Revuo* publikigas ĉiumonate liston de tiaj ĵurnaloj, enhavantaj teknikajn artikolojn verkitajn en nia lingvo. Kiam do ni igos *Engineering* verki unu paĝon ĉiusemajne en Esperanto?

Al Grupsekreterioj. — Sendante siajn monatajn raportojn, la Sekretario de la B.E.A. dankos Grupojn se ili bonvole skribos ambaŭ angle kaj esperante, kaj uzos nur unu flankon de l'papero.

ship, and the Secretary (see page ii. of the cover) will send information to all interested. The meeting-place is All Saints' Schoolrooms, South Acton, and the time of meeting 7.30 p.m. every Friday.

International congresses are becoming more and more convinced of the necessity of an auxiliary language. The Geneva Congress of Philosophy last September became enthusiastic over the progress of Esperanto. And again, in Boston (America) the International Peace Association decided to interest itself in the question of an auxiliary language, and elected a member to write a report on the subject, which will be presented to the next Congress.

Somewhat the same as in our country Esperanto has suffered from its connection with one of "God's Good Men," so in Russia the fact that Tolstoy recommended our language brought it under the suspicion of His Highness the Censor. But at last the Government are beginning to recognise that our warfare is quite peaceful and also non-political, so that our Russian friends can now look forward to a period of prosperity.

Our Good Templar members will hear with pleasure that their brothers in Sweden are helping our cause considerably. We have heard London members of the Order making inquiries. Faithful knights of the Order who will introduce Esperanto among their English brothers will thus help to strengthen the life of both organisations.

It is very encouraging to find how much the foreign scientific journals are becoming interested in Esperanto. The *Internacia Scienca Revuo* publishes each month a list of such magazines containing technical articles written in our language. When shall we get *Engineering* to write one page each week in Esperanto?

To Group Secretaries. — In sending their monthly report, the Secretary of the B.E.A. will thank the Groups if they will kindly write in both English and Esperanto, and use only one side of the paper.

BIOGRAPHETS.**OUR PRESIDENT.**

LIEUT.-COL. POLLEN, of the Bombay Volunteer Rifles, is a little older than the Master, for he is fifty-six years of age, but does not look it. Bright, cheery, witty, energetic, a man of incessant activity and intense sympathy, his career is difficult to follow because it has been so varied. An Irishman, educated at Dublin University, he entered the India Civil Service and has been Political Agent, District Judge, Collector of Customs, Sessions Judge, Superintendent of Bombay Police, District Magistrate, and so on, and so on.

During the terrible famine year in India in 1874, who so active as he? When tact and rare ability were demanded in cases of difference between native and Government, who but he was called upon, so that it has been said of him, "that his service must be regarded as distinguished, and whatever he took in hand he did with all his might." Dr. Pollen was chosen to accompany the native India princes when they came to London for Queen Victoria's great Jubilee, and on his retirement from the Civil Service he was made a Companion of the Indian Empire, and is now practising as a barrister. As are so many of our enthusiastic Esperantists, Dr. Pollen is a linguist; German, French, Russian and Persian are all familiar to him, and so are many of the dialects of India. In Scotland he was chaffed about Esperanto and told to learn Gaelic; in Ireland requested to speak in Erse instead of Esperanto, but he is so sure of the great future of our international tongue that he declares that it has done away with the use of much that he has learnt.

The British Esperanto Association is fortunate in having such a man as its first President, and let us hope that in May many of our country members may have a chance of hearing one of his witty speeches.

THE "ANSWER."

"HOPEFULLY and full of faith we send our message." And with no hesitating voice the answer has come. From all that widespread world which spells Esperantoland words of encouragement and praise have poured in upon us. To thank individually all those who have sent us their congratulations and good wishes would occupy us for weeks: hence we take this opportunity of acknowledging and thanking very sincerely all our well-wishers.

But better than words has been the solid practical support which we have received, and which, we trust, we shall long continue to receive. Remember, we are not omnipotent, we have our limitations, and it is your support which will be the great potential factor in making THE BRITISH ESPERANTIST the hub and axis of Esperanto propagandism throughout the land.

But you, our readers and supporters, must not be content with what you have done; much still remains to be done. Do not forget, there are hundreds—nay, thousands—of Esperantists scattered throughout the land who are not members of any Group or Society. These must be brought into touch with our work, and the one great way to attain this end is to bring the knowledge of your journal and its aims home to them. This is an imperative work. There are scores of cities and towns in England at this moment where Esperantists exist as "ineffective units": these we must weld together and each, in your own way, must share in the work. And if you want an object-lesson, we cannot put before you a more forcible nor a more successful one than that given to us all within the past few months by Mr. A. Christen, of Aberdeen. A few months ago and Esperanto was practically unknown in that city. Yet to-day it stands out, a living example of what the well-directed energy of one good man can do. It is such work as this which will "turn the winter of our discontent into a glorious summer" and into a still more glorious autumn time rich with a super-abundant harvest. This is our aim, let it also be our ambition to achieve it.

UNU EL LA AVENTUROJ DE LATIMER FIELD.

DE SILAS HOCKING.
Tradukis A. MOTTEAU.

“SED mi scias ke vi nemulte amas la knabon,” mi diris.

“Tio versajnas, eble,” ŝi respondis. “Mi certe malfidas lian tutan boheman rason. Spite ĉio, la knabo tamen kondutas bone; vi do ne maltrankviliĝu pri la afero, eĉ dum la daŭro de minuto.”

Tiu certigo de Miss Pinskill alportis al mi grandan kontenton, kaj dum la posttagmezo, mi skribis al Rikĉjo por akcepti lian koran inviton.

Mi forveturis Devonŝiron je la lundo antaŭ la Kristnasko.

La vojaĝo estis enuiga, la vetero malhela kaj malvarma, ĉar blovis akra norda vento kiu envenis tra ĉiu fendo kaj fendeto de l' vagona kupeo.

Mi alvenis en Thornbury cirkaŭ la kvina horo de l' posttagmezo, kaj tuj kiam mi eliris el la vagonaro, mi trarigardis la staciplateaĵon, esperante ke mi ie vidos mian amikon Windale: miasurprize, li tamen, estis nenie videbla.

Samtempe du kunvojaĝantoj eliris, kaj tuj malaperis cirkaŭ la ekstremaĵo de l' malgranda biletofocejo.

Dum kelkaj momentoj mi staris apud mia vojaĝkesto sur la mallumigita plataĵo, pripensante kion mi devos fari. Mi sciigis ke Tregarriĉ, kie loĝas Rikĉjo, kuŝas almenaŭ du mejlojn preter la stacidomo, kaj mi timis ke, piede, mi kredeble malrektirus kaj tiamaniere perdus mian vojon. Plie mi ne povus forporti pezan vestkeston tra tia interspaco, eĉ se mi bone konus la vojon.

Tiel ŝanceliĝante, mi aŭdis veturilan rulsonon ekster la stacidomo, kaj, post momento, raŭka voĉo ekkriis:

“Ĉu la Londona vagonaro jam alvenis?”

“Jes, alvenis, kaj ankaŭ foriris,” estis la respondo.

“Ĉu estis en ĝi vojaĝanto por Tregarriĉ?”

“Jen estas nun sinjoro atendanta sur la plataĵo.”

“Diru ke li venu tien ĉi, ĉar mi ne povas lasi la ĉevalinon.”

Aŭdinte tion, mi tuj prenis mian keston kaj rapidis en la trairejon preter la biletofocejo. Tie mi renkontis dikkreskan knabon kiu tuj ekkaptis la vestkeston el mia mano kaj multpeze ŝanceliris antaŭen.

Veturileto kun rapidpaŝa ĉevalino kaj livreportanta veturigisto min atendis ekstere. Malfacile mi povis ekvidi ilin en la ne tro hela lumo de parafina lampo.

“Ĉu vi estas sinjoro Field,” la veturigisto demandis, tuj kiam mi aperis sur la sceno.

“Tio estas mia nomo,” mi respondis. “Ĉu vi venis el Tregarriĉ?”

“Jes, sinjoro. Enpaŝu tuj mi petas. Vilĉjo, trapuŝu la vestkeston malantaŭen. Voa! Bess! Envenu tiun ĉi flankon, sinjoro.”

La livreportanto parolis je malpacienca voĉtono, kaj ambaŭ Vilĉjo kaj mi agis laŭ tio kion li deziris, ne dirante vorton. Metinte kelkajn pencojn en la mano de l' knabo, mi suprensaltis kiel eble plej rapide sur la sidejon, kaj, post momento, ni forveturis tra mallumaj kaj mallarĝaj kamparvojoj. Dum kelke da minutoj nenian vorton ni diris. Tiam la servisto sin turnis al mi, dirante:

“Mi bedaŭras ke l' mastro ne ĉeestis por vin ricevi, sinjoro; sed vere, nun ni ĉiuj terure maltrankviliĝas en Tregarriĉ.”

“Vere?” mi respondis, “kio do estas?”

“Nu, sinjoro, la mastro eliris hodiaŭ tuj post la matenmanĝo, kaj de tiu tempo ĝis nun neniu el ni lin vidis.”

“Neniu el vi lin vidis?” mi diris tute maltrankvile.

“Tio estas la vero, sinjoro. Ni ĉiuj miregas pri kio fariĝis el li.”

“Li ne kutimas foresti de l' domo dum tuta tago?” mi demandis.

“Neniam, sinjoro; li revenas por la tagmanĝeto tiel precize kiel horloĝmaŝino. Cetere li sciigis pri via venonto, kaj diris al mi ke li intencas veturigi ĝis la stacidomo por vin renkonti.”

“Tio estas certe stranga,” mi diris, “sed sendube li iel devis resti en ia loko.”

“Nu, sinjoro, tio estas versajna, sendube,” li respondis, “sed, en loko tia kia tiu ĉi, kie ĉiu konas ĉiun, estas facile sciigi kio povas ie deteni homon ajn.”

(Daŭrigota.)

INTERPAROLADO.

Originale Verkita de Sro. J. THILL.

Voj. : Kia estas tiu grandega konstruaĵo kiun ni vidas tie ?

Kab. : Ho, tiu ? Ĝi estas urbestrejo. Ĝi estas tre malnova kaj datumas de la mezepoko.

Voj. : Kaj tiu granda preĝejo, kia estas ĝi ?

Kab. : Ĝi estas la katedrala preĝejo. Ĝi datumas, mi pensas, de la deka centjaro. Sed jen estas la hotelo. Malsupreniru, sinjoroj.

Voj. : Helpu min deiri, ĉar mi havas krurodolorojn.

(La sinjoroj, deirinte, eniras la hotelon.)

La Hotelmastro : Bonan vesperon, sinjoroj. Kion vi deziras ?

Voj. : Ni deziras lui du dormoĉambrojn dum unu semajno. Je kia prezo vi volas ilin luigi al ni ?

Hot. : Nu, sinjoroj, tio dependas. Kiajn ĉambrojn vi deziras, grandajn aŭ malgrandajn, ĉu sur la unua, la dua aŭ sur la tria etaĝo, kun unu aŭ du litoj, kaj kun aŭ sen la nutraĵo.

Voj. : Kun la nutraĵo, sur la unua etaĝo, por du ĉambroj apartaj kaj grandaj, kiom vi demandas ?

Hot. : Mi nur demandas po dudek frankoj por ĉiu la tagon, ĉio kalkulita en tiu ĉi prezo—lumo, servado kaj bano.

Voj. : Tre bone, tio plaĉas al ni. Diru nun al la kabriolisto ke li prenu niajn pakaĵojn de la veturilo kaj al la servisto surprrenigu ilin en niajn ĉambrojn.

La Servisto : Pardonu, sinjoroj, la kabriolisto deziras sian veturpagon.

Voj. : Ho, jes. Mi tute forgesis pagi lin. Kiom li demandas ?

Ser. : Tri frankojn, sinjoroj.

Voj. : Tre bone, jen estas kvar frankoj; donu ilin al li.

(Daŭrigota.)

CONVERSATION.

By J. A. THILL, Plymouth.

Traveller : What is that huge building over there (which we see over there) ?

Cabman : Oh, that ? It's the town hall. It is very old and dates from the Middle Ages.

Traveller : And that large church, what is it ?

Cabman : It is the cathedral (church). It dates, I think, from the tenth century. But here's the hotel. Get down, gentlemen.

Traveller : Help me to get down, as I have pains in my legs.

(The gentlemen, alighting, enter the hotel.)

Hotel Manager : Good evening, gentlemen. What can I do for you (what do you want) ?

Traveller : We want to hire two bedrooms for a week. For how much will you let us have them (let them to us) ?

Manager : Well, gentlemen, that depends. What rooms do you wish to have, large or small, on the first, second, or third floor (storey), with one or two beds, and with or without board ?

Traveller : With board, on the first floor, for two large separate rooms, what's your charge ?

Manager : I only ask sixteen shillings (20 francs) each per day, everything included in this price—light, service, and bath.

Traveller : Very good, that will suit (suits) us. Now, tell the cabman to unload our baggage and (tell) the servant to take it up to our rooms.

The Servant : I beg your pardon, gentlemen, the cabman would like to have his fare.

Traveller : Oh, yes! I quite forgot to pay him. How much does he want (does he ask) ?

Servant : Two-and-six (three francs), gentlemen.

Traveller : Very well, here's three shillings (four francs); give it (them) to him.

(To be continued.)

THE SYNTAX OF ESPERANTO.

R. J. LLOYD, D.Lit., M.A.

THE ARTICLE.

Of all the parts of speech the article is the one which can most easily be dispensed with. Great languages, like Latin, have existed without any article. But it is not so to-day in those of Western Europe, nor in our native language. To the Englishman who knows no language but his own, *a*, *an*, and *the* are as much a part of the order of nature as are the signs of the Zodiac, and he is somewhat surprised to find that there is no *a* or *an* in Esperanto. But they are not much missed. It happens but rarely that the meaning suffers anything by leaving the *a* or *an* untranslated. But there are such cases. There is a case in the "Ekzercaro," which has been frequently pointed out, "*Unu vidvino havis du filinojn.*" But I do not think it is a case in point. I think the writer meant much more than *a* widow, he meant a *certain* widow. But better instances are not wanting. It would be weak Esperanto indeed which left out the *a* in

Breathes there *a* man with soul so dead, &c.

A man is here *iu homo* or *ia homo*, and nothing less will do. But such cases are rare. The loss of the definite article, on the other hand, would have been a very different thing, and Dr. Zamenhof showed his usual wisdom in retaining *the*, that is *la*. There is a distinct advantage to Englishmen in the fact that the uses of *la* in Esperanto resemble those of *the* in English to a large degree. For one thing, like *the* it never undergoes any change. Some Esperantists recommend a sparing use of *la*, and some even say that its absence is less disagreeable than its superabundance. I cannot agree with this:

a superfluity of *la* in a sentence is, perhaps, not very euphonious, but it is no obstacle to the logical understanding of the meaning; whereas the absence of *la* may often leave us in great doubt as to what is really meant. For the chief use of the definite article is to act as an unobtrusive demonstrative adjective. It is derived, in fact, in all the languages of Western Europe, from older words meaning *that*; and in all instances where their use is of this demonstrative nature, the uses of *la* in Esperanto and of *the* in English are identical. For example, *kuracisto* is a medical *doctor*, but *la kuracisto* is *the doctor*, *that doctor* whom we employ; and so *la buĉisto*, *la servistino* are the (customary) *butcher*, *maid-servant*, &c. So also, *come near the fire!*—i.e., *that fire* which you see; or *I've lost the page*—i.e., *that page* which I was reading. I see nothing very logical, or even agreeable, in saying *come near fire*, or *I've lost page*, when we mean the other thing.

It is interesting to note how the addition of a limiting adjective, or relative clause, or prepositional phrase to a noun predisposes it to take the article—e.g., *ŝipoj*, ships; *la francaj ŝipoj*, the French ships; *la ŝipoj kiujn ni vidis*, the ships which we saw; *la ŝipo de mia frato*, my brother's ship. This is specially true of the ordinal adjectives, which always take *la*—*la unua tago*, *la dudeka viro*, &c. In these large classes of cases there is not the slightest difference between English usage and Esperanto usage, and we certainly do not need to go out of our way to change it, for it is fundamentally logical. A noun limited in meaning, as the above, is in some degree picked out and pointed at, and is a fit subject for the attachment of the gently demonstrative *la*.

(To be continued.)

Por niaj junaj legantoj.

LA DU KATIDOJ.

(El "Fable Land," laŭ aŭŝla permeso de la Aŭtoro, Sro. W. MORANT.)

Du katidoj, gefratoj, estis lasintaj olaj unu tagon de sia patrino por

For Our Young Readers.

THE TWO YOUNG CATS.

(From "Fable Land,"* by the kind permission of the Author, W. MORANT, Esq.)

Two young cats, brother and sister,

* Published by Mr. T. Fisher Unwin.

zorgi pri si dum la plenaĝulino eliras kapti birdojn.

Kaŝinte sin inter la branĉoj de arbo, la maljuna katino ekatendis la alvenon de du kolomboj, kiuj ofte, ŝi scias, uzadis la arbon.

Baldaŭ poste, multe al ŝia kontenteco, la du kolomboj alvenis kaj komencis bleketi unu kun la alia kolombomaniere, tute nesciante pri la danĝero, kaj la katino, senbrue, alproksimiĝante tre proksime de ili, eksaltis sur unu el ili kaj tuj kaptis ĝin. Tiam ŝi rekuris kun la senviva kolombo ĝis sia loĝejeto; kaj lasinte ĝin tie gardatan de siaj du geidoj, sub la forta ordono ke neniu tuŝu ĝin, la maljuna katino reeniris al la arba branĉo, esperante ke la kunulo de la mortinta kolombo revenos, por ke ŝi povu ankaŭ ĝin kapti.

Kiam lia patrino estis foririnta, Tomaĉjo ordonis al sia fratino foriri promene, dirante al ŝi ke li fidele gardos la senvivan kolombon ĝis kiam ilia patrino revenos; kaj post la foriro de la fratino, Tomaĉjo sidiĝis apud la kolombo kaj rigardadis ĝin laŭ tre avidema maniero.

Baldaŭ la tentado iĝis tro granda kaj kalkulinte, ke lia patrino ne rimarkos la perdon de unu krureto de la kolombo, li tuj formanĝis ĝin. Poste, kalkulinte, ke ŝi ne rimarkos la perdon de la dua krureto, tiun ankaŭ li formanĝis, kaj tiel plu ĝis nenic restis el la birdo escepte de tre malgranda parto kun kelkaj plumetoj.

Nun li komencis pripensi ke lia patrino nepre rimarkos ion, kiam ŝi revenos, kaj li turnadis en sia pekema cerbo la senkulpigojn, kiujn li proponus al sia patrino, kiam, subite, lia fratino revenis.

Li tuj invitis ŝin ĝuadi la malgrandan peceton da kolombaĵo kiu restis, kaj ŝi, ne pensante pri sia ago, tion faris, kiam tuj la frato eldiris ke ili estas nun egale kulpaj kaj devos suferi la sekvojn.

Kiam la maljuna katino enuiĝis pro la atendado je la dua kolombo, kiu neniam revenis, ŝi reiris al sia loĝejo nur trovi la kolombon formanĝita kaj sian, tutan. matenan, laboron tiel senprofita, kaj certigite de sia filo, ke la kolombo estis formanĝita de li kaj lia fratino, ŝi punis ilin ambaŭ egale.

Tradukis, ALFRED E. WACKBILL

(Esperantisto, 8,013).

were one day left alone by their mother to take care of themselves whilst the old animal went out bird-catching.

Having concealed herself in the branches of a tree, the old cat waited for the arrival of the two pigeons that she knew frequently used the tree.

Shortly afterwards, to her great satisfaction, the two pigeons arrived and began to bill and coo together, quite unmindful of the danger; and the cat, having stealthily got quite close to them, pounced on one and soon made it her prey. Then she retreated with the dead pigeon to her abode, and having left it there in charge of her two young ones, with strict instructions that it should not be touched, the old cat returned to the tree-branch in the hope that the dead pigeon's companion would return, so that she might secure him also.

When his mother had departed, Tommy bade his sister go away for a walk, telling her that he would guard the dead pigeon until their mother returned; and his sister having departed, Tommy sat down beside the pigeon and eyed it in a very envious way.

Soon the temptation proved too great, and thinking that his mother would not notice the loss of one leg of the pigeon, he forthwith ate it up; and then thinking she would not notice the loss of another leg, he ate that also; and so on, until nothing remained of the bird but a very small portion and some feathers.

He now began to think his mother was certain to notice something when she returned, and he was turning over in his guilty mind the excuses he should make to his parent, when his sister suddenly returned.

He instantly invited her to partake of the tiny piece of pigeon that was left, and she, not thinking what she was doing, did so, whereupon he declared they were both equally guilty and must put up with the consequences.

When the old cat got tired of waiting for the other pigeon, which never returned, she came back to her abode, only to find the pigeon gone and all her morning trouble for nothing, and learning from her son that the pigeon had been eaten by himself and sister, she chastised them both equally.

ANSWERS TO CORRESPONDENTS.

A. H. wishes to know how to differentiate between the use of *tia*, *tio*, and *tiu*. In the first place, the termination of each word defines its function, whether adjectival, substantival, or demonstrative; that is to say, *tia* qualifies, giving the sense of "that kind of, such kind of, such a"; *tio* stands alone like a noun, and means "that, that thing"; *tiu*, on the other hand, never qualifies (you will note that it does not end in *a*), but distinguishes, points out, individualises: *tiu homo*, that man there; *tiu ĉi homo*, that man here = this man.

EXAMPLES.

Tia estas ŝia boneco, ke ŝi ĉiam helpadas al *tiu* ĉi malriĉuloj per bonaĵoj. *Such* is her kindness (goodness) that she is always helping *these* poor people by kind acts.

Se iam vi bezonos min, ne ŝanceliĝu por *tion* diri al mi. If you ever need me, do not hesitate to tell me *so*. *Tio*, kion mi devas diri al vi estas, ke *tiaj* libroj tute ne estas konvenaj por la infanoj, sed *tiu*jn sur la tablo kuŝantajn mi povas kore rekomendi. What (*that* which) I have to say to you is that *such* books (books *like that*) are quite unsuitable for children, but *those* lying on the table I can cordially recommend.

With regard to the two sentences with participles: *Enirante en la teatron, li vidis min* and *Kantanta la kanton ŝi vidis min*, the participle in *e* refers to the *subject* of the sentence; it does not end in *a*, because it does not qualify the subject *li*, but has an adverbial force:—*On entering (as he enters) the theatre, he saw me*. It is always admissible and generally advisable to put adjectives or participles into the *e* or adverbial form whenever they do not qualify the word to which they refer, or whenever such word is not expressed, as *Estas necese*, It is necessary. Referring to the second sentence, it appears to be incorrectly written—the

ending *a* probably should be *e*; but, assuming it to be correct, and transposing the order, we have: *Ŝi, kantanta la kanton, vidis min*, *She who is singing the song saw me*, participle qualifying the subject. But, *Ŝi vidis min kantanta la kanton*, *She saw me (to be) singing the song*; this is a predicative usage, similar to *Papero estas blanka*, *Ili nomis lin reĝo*. When adjectives or participles are thus used as the complement of a verb and not directly of a substantive, although they agree in number, they are *never* in the accusative. Therefore, *Ŝi vidis min kantantan la kanton* means *She saw me singing (that am singing) the song*. Since clearness and facility are the most important requirements for an international language, it is well to avoid using any of the above forms likely to cause difficulty to the reader.

H. D., referring to the sentence, "Mi nenium vidis ĉe vi," asks whether this could not be rendered by "Mi nenium vidis ĉe via domo." It could not, the meaning of the first sentence being "I saw him at your place (house, lodging, office, &c.)," or, simply, "with you"; whereas "ĉe nia domo" means "at (with) your house," referring merely to situation, and not necessarily implying "in your house," which is "en via domo." *Ĉe*, in fact, always denotes situation of thing or action, and is very nearly equivalent to the German "bei," the French "chez, à," and the English "at, with."

EXAMPLES.

Li staris ĉe la fenestro. He stood *at* the window.

Ĉe ĉiu paŝo, kiun ŝi faris . . . *At every step she took* . . . (K. 52.)

Por esti ĉe li, mi fordonis je eterne mian voĉon. To be *with* him, I gave up my voice for ever.

Ĉe la komparativo, oni uzas la prepozicion "ol". The preposition "ol" is used *with* the comparative. (K. 254.)

Plezure ni ekscias, ke tre plaĉas al vi la Gazeto, kaj precipe la dulingvaj paĝoj.

The letter *K* refers to the Kres-tomatio of Dr. Zamenhof.

LOGANTEJO.

Por sinjorinoj kaj sinjoroj. Hejmaj komfortaĵoj, bano (varma kaj malvarma). Moderaj prezoj. Ĉi korespondas en Esperanta, Angla kaj Franca lingvoj. Sinjorino O'Connor, Esperanto House, 17, St. Stephen's-square, Bayswater, London, W.